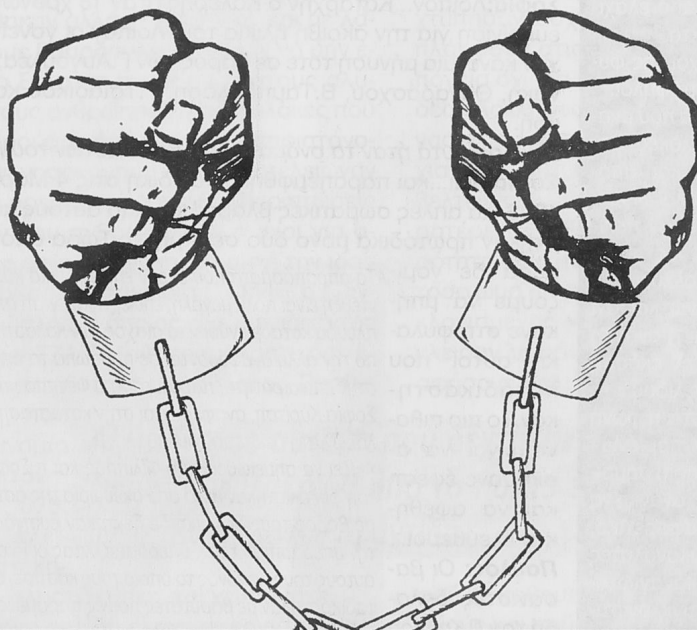

ΦΥΛΑΚΕΣ Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΕΠΙΜΟΝΑ ΝΑ ΔΕΙ ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΗΣ

Αποσπάσματα από μια συνέντευξη των πολιτικών κρατούμενων Σοφίας και Φίλιππου Κυρίτση στις ραδιοφωνικές εκπομπές "Δουλειές του κεφαλιού" από το αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Περιστερίου και "το τεστ ήταν θετικό" σε αφιέρωμα που έγινε για τις φυλακές στο Δίαυλο 10, από τις 15 έως και 19 Φλεβάρη του '93

"τα ρολόγια σήμαναν το τέλος του έρωτα...
τα αναμορφωτήρια το τέλος της αλητείας...
οι φυλακές το τέλος της ελευθερίας...
Ωστόσο ιδίως τις νύχτες ακούγονται ουρλιαχτά
πίσω από τους τοίχους..."

περιοδικό της φυλακής

Φυλακές. Ένα ζήτημα για το οποίο θα μπορούσαν να γραφτούν και να ειπωθούν χιλιάδες πράγματα, αφού για να περιγράψεις απλά και μόνο το αίσχος των φυλακών, θα χρειαζόντουσαν χιλιάδες σελίδες. Παρόλα αυτά, τα στοιχεία που επίσημα φτάνουν στα αυτιά μας, είναι από ελάχιστα έως ανύπαρκτα. Ίσως γιατί οι τοίχοι της φυλακής είναι αρκετά ψηλοί. Ίσως γιατί η μόχα που αναδύεται από τις φυλακές, φαντάζει δύσοσμη και αποκρουστική, στις καλοζωισμένες μύτες φιλήσυχων πολιτών.

Ίσως γιατί έτσι βολεύει. Από τα παραπάνω και όχι μόνο πηγάζει και η ανάγκη που οδήγησε στην έκδοση αυτού του οκτασέλιδου. Ανάγκη να ακουστεί η φωνή των κολασμένων, που ένωσαν στο πετσί τους τι σημαίνει σωφρονισμός, ανάγκη να ακουστεί κάτι διαφορετικό, πέρα από τις γλυκανάλατες εκπομπές του Παναγιωτόπουλου και τα "συγκλονιστικά" στοιχεία που έρχονται στη δημοσιότητα από τις εφημερίδες.

Πέρα από τα πρωτοσέλιδα και τα κροκοδείλια δάκρυα των Μ.Μ.Ε. υπάρχει η σκληρή πραγματικότητα της φυλακής. Οι 16χρονοι που για ένα κλεμμένο μηχανάκι, πάνε φυλακή με όλο τον ποινικό κώδικα στην πλάτη τους. Οι "άγνωστοι" φυλακισμένοι, που δεν είναι αρκετά φραγκάτοι ή διάσημοι, ώστε να ακουστούν οι φωνές τους. Οι "κακοί", στους οποίους η κοινωνία βγάζει όλα της τα απωθημένα, αποζητώντας εξιλέωση για τις δικές της αμαρτίες.

"ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ" ΚΑΛΕΡΗ

Παύλος:...Όταν είχαμε μιλήσει για το σωφρονιστικό κατάστημα ανηλίκων, για το Σ.Κ.Α., είχαμε πει για την περίπτωση του Γ.Καλήρη, ενός πιτσιρικά ο οποίος είχε βρεθεί νεκρός στα σκουπίδια και για τις καταγγελίες που είχαν γίνει για διάφορους φύλακες που τον βασάνιζαν. Είχαμε πει τότε, ότι οι βασανιστές του είχαν μείνει ατιμώρητοι. Στην πραγματικότητα η περίπτωση ελληνική δικαιοσύνη κάτι πήγε να κάνει αλλά το τι έγινε ακριβώς, θα μας το πει η Σοφία Κυρίτση.

Σοφία:Λοιπόν...Καταρχήν ο Καλήρης ήταν 18 χρόνων, μια διευκρίνιση για την ακριβή ηλικία του. Λοιπόν οι γονείς του είχαν κάνει μια μήνυση τότε σε βάρος των Γ.Αυγουλέα, Α.Τζουνάκη, Θ.Παράσχου, Β.Ταμπουλάρη, Τ.Τσιαδικού και Θ.Μακρή.

Παύλος:Αυτά ήταν τα ονόματα των βασανιστών του Καλήρη;
Σοφία:Ναι...και παραπέμφθηκαν σε δίκη στις 4 Μαρτίου του 1992 για απλές σωματικές βλάβες και από αυτούς καταδικάστηκαν πρωτόδικα μόνο δύο σε 8 μήνες. Τώρα από εκεί και

πέρα δε νομίζουμε να μπηκανε στη φυλακή αυτοί που καταδικάστηκαν. Το πιο πιθανό είναι να ασκήσαν έφεση και να αφεθήκαν ελεύθεροι...

Παύλος: Οι βασανιστές δηλαδή του Γ.Καλήρη τα ονόματα των οποίων διαβάστηκαν αυτή τη στιγμή κυκλοφορούν ελεύθεροι;
Φίλιππος:...και όχι μόνο κυκλοφορούν ελεύθεροι, αλλά καλύτερα θα μπορούσαν να συνεχίζουν να υπηρετούν τις φυλακές και να συνεχίζουν τη δράση τους, αυτήν η οποία οδήγησε τον Καλήρη στο θάνατο. Ακόμη και σε περίπτωση δηλαδή που δεν ασκήσαν έφεση, οι ποινές ήταν τόσο μικρές, που θα μπορούσαν να έχουν πληρωθεί...και πιστεύουμε ότι κανένας ακροατής που δεν είναι δεσμοφύλακας δεν μπορεί να κάνει ένα φόνο και να τον πληρώσει στην χειρότερη περίπτωση με ένα ασήμαντο χρηματικό ποσό...

Παύλος: Έτσι κι αλλιώς για όσες καταγγελίες έχουμε ακούσει μέχρι τώρα, οι υπεύθυνοι, οι οποίοι όπως βλέπουμε υπάρχουν και ονομαστικά και τους γνωρίζει διάφορος κόσμος, είτε δεν καταδικάστηκαν καθόλου, είτε με πολύ μικρές ποινές. Κάποιοι από αυτούς όπως ακούσαμε μάλιστα πήραν και προαγωγή...

Τα αποσπάσματα που έχουν επιλεγεί, μια και η συνέντευξη είναι πολύ μεγάλη, επιλέχτηκαν γιατί από τη μια πλευρά καταδεικνύουν το αίσχος των κολαστηρίων, από την άλλη αναφέρονται σε πρόσωπα τα οποία είναι στην επικαιρότητα, παρότι τόσο ο Φίλιππος όσο και η Σοφία Κυρίτση, αναφέρονται στην κατάσταση των φυλακών στη δεκαετία του '80. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Φίλιππος και η Σοφία Κυρίτση φυλακίστηκαν μετά από σκευωρία της αστυνομίας σε βάρος τους. Στη δίκη δε δέχτηκαν δικηγόρους για την υπεράσπισή τους, υπερασπίζοντας οι ίδιοι τους εαυτούς τους, γεγονός το οποίο τους κόστισε, αφού καταδικάστηκαν με βαρύτερες ποινές παραμένοντας για αρκετό καιρό φυλακισμένοι...

ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Σπύρος:Έκανες απεργία πείνας με αίτημα να δεις τη Σοφία σε επισκεπτήριο, και η απάντηση ήταν καθήλωση;

Φίλιππος: Ναι με οδηγούσαν στο ψυχιατρείο, και από εκεί στη καθήλωση. Όπως έλεγα και προηγούμενα, άλλοι κρατούμενοι που κλείστηκαν στη καθήλωση, όχι μόνο αλυσοδέθηκαν αλλά χτυπήθηκαν και με λαστιχιένιους βούρδουλες. Και σαν να μην έφτανε το ξύλο σε ανυπεράσπιστους αλυσοδεμένους ανθρώπους, από φύλακες που απλά φορούσαν άσπρη φόρμα παριστάνοντας τους νοσοκόμους, τους αποτελειωναν με βαριά ηρεμιστικά. Υπήρξαν περιπτώσεις γνωστών μου ανθρώπων, οι οποίοι για ασήμαντες αιτίες, υπέστησαν αυτή την ιδιαίτερα βάρβαρη μεταχείριση. Όπως ο Γιάννης Σκανδάλης, ο οποίος είχε καταδικαστεί με το νόμο 774/78 (αντιτρομοκρατικός), επειδή συνεργάστηκε με το γιατρό Βασίλη Τσιρώνη, που η αστυνομία

Αλλίμονο σε αυτούς που δέχτηκαν σαν όρο ζωής τη φυλακή, κι από το πυκνό του ήλιου φως την πιο στερνή αχτίδα.

... "αυτοκτόνησε" το 1978. Αυτός κλείστηκε στη καθήλωση, αλυσοδέθηκε, και χτυπήθηκε, μόνο και μόνο επειδή έκανε απεργία πείνας. Ένας άλλος κρατούμενος που πρέπει να αναφέρω, επειδή και αυτές υπέστη όσα υπέστη γιατί συμπαραστάθηκε σε μένα, και σε άλλους πολιτικούς κρατούμενους των φυλακών Αίγινας.

Ο Κρίστιαν Σλούντερ.

Ένας 28χρονος Αυστριακός ο οποίος βρισκόταν μέσα για χασίς. Αυτός ο άνθρωπος επειδή βρισκόταν σε μια θέση "σκουπιδιάρη" (όπως τους λέγαμε τότε στις φυλακές Αίγινας), μπορούσε να μεταφέρει μηνύματα κρατουμένων από τη μία ακτίνα στην άλλη. Μ' αυτό το τρόπο επικοινωνούσα εγώ με άλλους κρατούμενους, που για πολιτικούς λόγους ήταν σε άλλες ακτίνες, όπως ο Γιάννης Σκανδάλης, ο Γιώργος Γιόκαρης κι άλλοι κατά καιρούς.

Το μίσος των δεσμοφύλακων απέναντί του ήταν τόσο έντονο, που αφού τον υπέβαλαν σε μια σειρά από ταπεινώσεις και εξευτελισμούς, τον ανάγκασαν να εκδηλώσει τάσεις αυτοκτονίας. Κάποια στιγμή έφτασε στο σημείο να κόψει τις φλέβες του, και έτσι κατέληξε στο ψυχιατρείο. Εκεί τον χτύπησαν άσχημα, τον αλυσόδεσαν, τον πλάκωσαν στις ενέσεις, και έμεινε στο υπόγειο όχι για 2-3 μέρες, αλλά για βδομάδες ολόκληρες. Γύρισε στις φυλακές Αίγινας, όπου οι φύλακες γνώριζαν ότι στο ψυχιατρείο, αυτός ο άνθρωπος όχι μόνο δεν βελτιώθηκε, αλλά ότι η κατάστασή του χειροτέρευσε. Ήξεραν ότι είχε δει τη βαρβαρότητα και την κτηνωδία, να εφαρμόζεται τόσο ωμά πάνω "στο πετσί του", κι ότι είναι κλονισμένος χειρότερα από πριν. Τον έκλεισαν λοιπόν μόνο του σε μία ακτίνα, τον αφήσανε δηλαδή να αισθανθεί εντελώς α-

νυπεράσπιστος και απομονωμένος. Εγκαταλειμένος απ' όλους, και α-

φού με καθημερινές προκλήσεις, εξευτελισμούς και πούλημα μαγκιάς, τον έκαναν εντελώς κουρέλι, είχαν την ευχαρίστηση οι φύλακες, να τον βρουν κρεμασμένο μέσα στο κελί του στις 31/12/79.

Ο Αυστριακός αυτός λοιπόν, ο καλύτερος φίλος μου στις φυλακές Αίγινας, μπηκε μέσα μόνο για χασίς και τελικά κάτω από τρομερά απάνθρωπες συνθήκες έχασε τη ζωή του. Αυτό το έγκλημα, προκάλεσε μεγάλο θόρυβο, και συζητήθηκε πολύ στην Αυστρία, όταν έγινε γνωστό. Στην Ελλάδα πέρασε στα "ψιλά" των εφημερίδων.

Και νομίζω ότι στα ψιλά των εφημερίδων, έχουν περάσει πάρα πολλές αυτοκτονίες που γίνονται στις φυλακές.

Σοφία:Απ' όσο ξέρω ο διευθυντής κι ο υπαρχιφύλακας Κατσαϊτής είναι "άντρες".

Νίκος:Είναι άντρες και μάλιστα δέρνουν

ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ.
ΕΝΑΣ ΑΣΟΡΗΤΟΣ ΠΟΝΟΣ ΜΟΥ ΚΑΤΑΒΡΟΧΕΙΛΕ
ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ.ΕΝΩΘΑ ΑΔΥΝΑΜΟΣ...ΗΜΟΥΝ
ΑΔΥΝΑΜΟΣ...ΤΟΣΟ ΑΔΥΝΑΜΟΣ ΟΣΟ ΠΟΤΕ
ΑΛΛΟΤΕ.

ΚΟΝΤΕΥΑ ΝΑ ΤΡΕΛΑΘΩ ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΙΧΑ
ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ.ΑΥΤΟΣ ΗΤΑΝ
ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥΣ.ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΤΑ
ΚΑΤΑΦΕΡΑΝ.

ΤΟ ΞΕΡΑΜΕ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΕΓΩ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΤΙ
ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΨΕΜΑ,ΜΙΑ
ΑΚΑΡΠΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ...ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ
ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΤΥΧΟΥΝ.ΕΦΑΡΜΟΣΑΝ
ΚΑΘΕ ΜΕΘΟΔΟ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΚΑΘΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΙΚΗ
ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΑΚΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ
ΜΟΥ.

ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΩ,ΝΑ
ΜΠΟΡΕΩ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΩ ΤΗΝ ΠΑΤΙΔΑ ΤΟΥΣ.
ΟΜΩΣ ΒΡΗΚΑ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΛΜΗ ΠΟΥ
ΜΟΥ ΕΙΧΑΝ ΣΤΕΡΗΣΕΙ ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΣΑ
Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΙΚΟ ΚΕΛΙ.
ΒΡΗΚΑ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ...ΕΠΛΨΑ ΝΑ
ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ...

κρατούμενους οι οποίοι αργότερα αυτοκτονούν, χωρίς βέβαια να γίνονται καταγγελίες γι' αυτά τα πράγματα. Όπως έλεγαν κρατούμενοι στις φυλακές Αγ.Στεφάνου στη Πάτρα, υπάρχουν VIDEO με καταγγελίες για βασανιστήρια, σαν κι αυτά που ακούσαμε από το Φίλιππα, τα οποία οδηγούν σε αυτοκτονίες ή και σε δολοφονίες κρατουμένων, καθώς κάποιες αυτοκτονίες δεν είναι και τόσο αυτοκτονίες. Κρατούμενοι ουσιαστικά οδηγούνται στην αυτοκτονία, ενώ υπάρχουν και οι δολοφονίες που παρουσιάζονται σαν αυτοκτονίες. Βέβαια αυτές δεν βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας, γιατί κανένας κ.Χατζηνικολάου, κανένας διευθυντής φυλακών, κανένας υπουργός δικαιοσύνης, ακόμα και αυτός ο Μαγκάκης που έκανε στη Κέρκυρα κάποτε, δεν θέλουν μάλλον ν' ανοίξουν αυτό το βόθρο που λέγεται ελληνικές φυλακές.

Φ.:Μίλησα προηγούμενα για κάποια αυτοκτονία που θα μπορούσαμε να τη χαρακτηρίσουμε προγραμματισμένη κι επιθυμητή από τη σωφρονιστική υπηρεσία. Ένα έγκλημα εγώ θα έλεγα.

Όμως υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις ανθρώπων που μπορούμε να μιλήσουμε για δολοφονίες, και όχι απλά για αυτοκτονίες. Βέβαια εγώ δεν είχα την ευκαιρία να είμαι μπροστά όταν τους δολοφονούσαν, αλλά όλα τα στοιχεία που έχω συγκεντρώσει από συζητήσεις και καταγγελίες τρίτων, οδηγούν σ' αυτό το συμπέρασμα. Έχω να αναφέρω δύο περιπτώσεις.

"Αυτοκτονίες" Λ. Κολυμπάρη, Β. Γκίκα
Η μία περίπτωση είναι του Λάζαρου Κολυμπάρη, που προτού βρεθεί νεκρός, τους τα 'ψελνε αμπαρωμένους στο κελί του, κατά την εξέγερση του ψυχιατρείου κρατουμένων τον Απρίλη του '81.

Έξερε ότι το θράσος του αυτό θα το πλήρωνε με τη ζωή του. Το ότι περίμενε να τον δολοφονήσουν, το φώναζε τόσο δυνατά, που ακουγόταν μέχρι το νοσοκομείο κρατουμένων το οποίο είναι κοντά. Επίσης ο Βασίλης Γκίκας, με τον οποίο εί-

χαμε βρεθεί στον ίδιο θάλαμο του νοσοκομείου, και μας προειδοποιούσε όλους ότι αν τον ξαναγυρίσουν στο ψυχιατρείο, επειδή είχε δείξει ότι γνώριζε πολλά για τα εγκλήματά τους, θα τον δολοφονούσαν. Τον Γκίκα δεν τον λυπήθηκαν ούτε οι γιατροί, ούτε κανένας παράγοντας του νοσοκομείου κρατουμένων. Παρά τα παρακάλια του να του χαρίσουν τη ζωή και να μην τον στείλουν να δολοφονηθεί στο ψυχιατρείο, τελικά οι φύλακες τον πήραν σηκωτό, και λίγο μετά τη μεταφορά του δολοφονήθηκε.

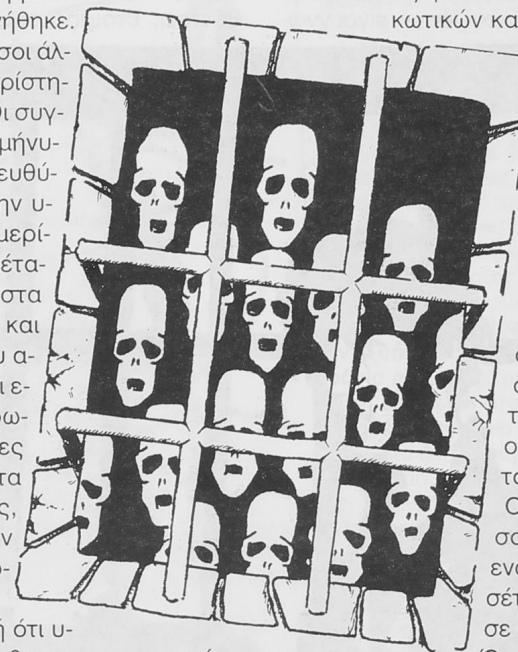
Αυτός όπως και τόσοι άλλοι φόντοι, χαρακτηρίστηκαν αυτοκτονίες! Οι συγγενείς του έκαναν μήνυση κατά παντός υπευθύνου, και έφεραν την υπόθεση στις εφημερίδες. Οι δικαστές πέταξαν τη μήνυση στα σκουπίδια, όπως και στη περίπτωση του ανήλικου Καλέρη. Οι εφημερίδες αφιέρωσαν 2-3 γραμμούλες με ψιλά γράμματα στις μέσα σελίδες, έτσι ώστε να μην διαβάζονται εύκολα.

Είχα πει στην αρχή ότι υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι, που πηγαίνουν με τη θέλησή τους στο ψυχιατρείο κρατουμένων, και θέλω τώρα να επεκταθώ λιγάκι σ'αυτούς.

Οι συγκεκριμένοι κρατούμενοι δεν περνάνε στη καθήλωση,έρχονται κατευθείαν στα κελιά, στους θαλάμους, όπου εγκαθίστανται πληρώνοντας κάποιο "ενοίκιο". Το νοίκι το 1981 όπως είχε καταγγείλει ο Παναγιώτης Γαγγλίας, ήταν 10-30.000 δρχ. το μήνα. Ένα σημαντικό ποσό για την εποχή εκείνη, καθώς με τα λεφτά αυτά νοίκιαζες τριάρι - τεσσάρι στην Αθήνα. Αυτοί οι άνθρωποι μέσα στο ψυχιατρείο ζούνε βασιλικά, διακινούν ναρκωτικά, και εργάζονται σε

διάφορες υπηρεσίες (γραμματεία,μαγειρεία κ.λ.π.), είτε είτε στην καθαριότητα, μειώνοντας έτσι την ποινή τους στο μισό, γιατί μια μέρα εργασίας αντιστοιχεί σε δύο μέρες ποινής.Ο Γαγγλίας προκειμένου να πετύχει να βγάλει αυτά τα πράγματα στη φόρα, και να μην πεταχτούν οι μηνύσεις στα σκουπίδια όπως γίνεται συνήθως, κατάφερε να γράψει κασσέτες, εν αγνοία βέβαια των συζητητών, που περιείχαν συζητήσεις κρατουμένων,γιατρών και φυλάκων.

Από αυτές φαινόταν και το εμπόριο ναρκωτικών και τα νοίκια, και όλο το

σύστημα λειτουργίας της μαφίας στο ψυχιατρείο κρατουμένων. Μετά από πολλά χρόνια δημοσιεύσεων στις εφημερίδες, και επανειλημμένων μηνύσεων, ανάγκασαν τους δικαστές να οδηγήσουν στο δικαστήριο, τον αρχιφύλακα του ψυχιατρείου Γιώργο Ευθυμίου, και κάποιους κρατούμενους.

Ο αρχιφύλακας είχε τόσο συντριπτικά στοιχεία εναντίον του από τις κασσέτες, που καταδικάστηκε σε επτά χρόνια φυλάκιση. Όμως κάθισε ελάχιστους

μήνες στη φυλακή, και δεν ξέρουμε ακριβώς σε ποιά, και κάτω από ποιές συνθήκες. Άσκησε έφεση και βγήκε έξω περιμένοντας το εφετείο.

Ο Γαγγλίας εκείνη την εποχή βρισκόταν στη φυλακή. Βγήκε από τη φυλακή λίγο αργότερα, και δεν πρόλαβε να κλείσει ούτε ένα μήνα ελεύθερος.

Βρέθηκε δολοφονημένος και κατακρεουργημένος στον Αχλαδόκαμπο. Τον έκοψαν σε κομμάτια και τα πέταξαν σε κάποια χαράδρα, όπου τελικά τα βρήκαν τα σκυλιά κάποιου βοσκού.

N: Μάλλον, και σε σχέση με την ιστορία που

μας είπες, θέλωντας να δείξουν τι παθαίνει όποιος κρατούμενος καταγγέλει αυτά που γίνονται στις φυλακές.

Σ: Αυτό έχει σχέση και με την επανένταξη ενός τέτοιου ατόμου.

Είναι μια παραδειγματική μεταχείριση ενός ανθρώπου που εξεγείρεται μέσα στη φυλακή, ένα μήνυμα για όλους τους κρατούμενους, για το τί θα υποστούν, αν επιμείνουν στο να καταγγέλουν και να αποκαλύπτουν τη μαφία που λυμαίνεται στις φυλακές. Όσα έχουν αναφερθεί προηγούμενα για το ψυχιατρείο κρατουμένων, είναι γνω-

στά σε υπουργούς, γραμματείς και υπηρέσιακούς παράγοντες.

Δεν πρέπει να περιμένουμε οποιαδήποτε βελτίωση, όταν βλέπουμε τόσο χοντρά, εξοργιστικά και ενοχλητικά για οποιαδήποτε στοιχειώδη ευαισθησία γεγονότα. Ο διευθυντής του ψυχιατρείου κρατουμένων της εποχής που αναφέρομαι, όταν δηλαδή ιατρικός διευθυντής ήταν ο Μαράτος και αρχιφύλακας ο Ευθυμίου που ανέφερα πριν, ήταν ο Ευάγγελος Κρηνής.

Ο Κρηνής σήμερα είναι γενικός επιθεωρη-

τής όλων των φυλακών της χώρας και αναλαμβάνει τη διεξαγωγή ερευνών για να αποκαλύψει αν κάποιος θάνατος οφείλεται σε αυτοκτονία ή δολοφονία, ή σε κάτι άλλο. Ο πρώην διευθυντής του ψυχιατρείου κρατουμένων, παρ'ότι ελέγχεται για ένα σωρό αδικήματα, και έχει καταγγεληθεί επανειλημμένα τα τελευταία είκοσι χρόνια, ερευνά τα περιστατικά με τη διαδικασία της ένορκης διοικητικής εξέτασης.

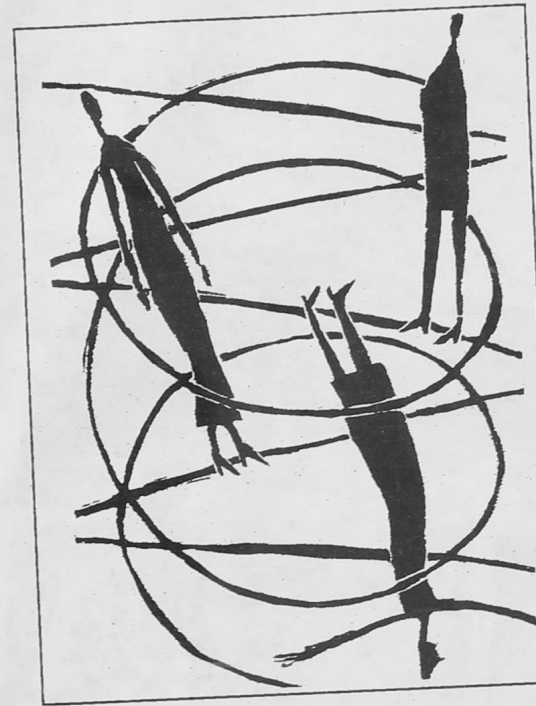
Δηλαδή φωνάζει το διευθυντή και τους φύλακες, οι οποίοι δίνουν κατάθεση για το θάνατο, ετοιμάζεται μια δικογραφία, την

στέλνουν στον εισαγγελέα, και αυτός στέλνει κάποιο ιατροδικαστή. Κάποιο μόνιμο υπάλληλο δηλαδή του υπουργείου δικαιοσύνης, βγαίνει μια τυπική γνωμάτευση ότι πρόκειται περί αυτοκτονίας, ή περί πνευμονικού οιδήματος (μια πολύ συνηθισμένη αναφορά στις ιατροδικαστικές γνωματεύσεις).

Και έτσι η υπόθεση κλείνει...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι κρατούμενοι της Κεντρικής φυλακής Χαλκίδας σήμερα Σάββατο 9 Γενάρη 1993 αποφασίσαμε και από την Κυριακή 10 του ίδιου μήνα σταματάμε την αποχή συσσιτίου που αρχίσαμε την πρωτοχρονιά. Στη διάρκεια αυτής της κινητοποίησης βγήκαν κάποια συμπεράσματα, που αξίζει να γίνουν αντικείμενο επεξεργασίας από τους έλληνες κρατούμενους και τους αρμόδιους.

Είναι γνωστό πως η γενικότερη κατάσταση μιας χώρας, αντανακλά και στις φυλακές της. Η ελληνική κοινωνία περνάει μέσα από μια κρίση που είναι πέρα από τα σύνορα, και από τη φύση της περιέχει πολλές εκπλήξεις. Παρακολουθούμε προσεκτικά το σφυγμό αυτών των προβλημάτων νέας ποιότητας, γιατί **η φυλακή δεν αναιρεί την κοινωνική συνείδηση** και γιατί είμαστε υπήκοοι ενός κράτους που δείχνει ετούτες τις δύσκολες ώρες να επενδύει πολλά πάνω στις εξοντωτικές ποινές και σε μια σειρά από κατασκευασμένα προβλήματα όπως είναι τα ναρκωτικά, η ξενοφοβία, η τρομοκρατία και άλλα.

Τονίζουμε ότι μας ανησυχεί αυτή η αβάσταχτη ελαφρότητα του είναι που χαρακτηρίζει την κατασταλτική αυταπάτη. Η κεντρική φυλακή Χαλκίδας ξεφτίισε όσα εξωραΐζαν οι ρητορίες των νεορατσιστών και των μεταπατριωτών. **Αλλοδαποί και ιθαγενείς κρατούμενοι, μοιρασθήκαμε τις αντιξοότητες, την αγωνία και την περηφάνια αυτής της μάχης και βγήκαμε από αυτή ενωμένοι στο χαμόγελο της νίκης.** Μπορεί κάποιος να ισχυριστούν ότι κερδίσαμε μια ακόμη χαμένη μάχη σε ένα χαμένο πόλεμο, όμως εμείς δεν το βλέπουμε έτσι.. Απλά την ώρα που έμπαινε ο καινού-

ριος χρόνος, καταθέσαμε τη δική μας συνεισφορά στον ανθρώπινο αγώνα για μια καλύτερη ζωή με κέντρο τον άνθρωπο και τα ανθρώπινα δικαιώματα, που αργά ή γρήγορα, θα υιοθετηθούν από όσες χώρες δεν τα αποδέχονται στο σύνολό τους. Μια από αυτές είναι και η Ελλάδα της ευρώπης του 1993.

Η αποχή άρχισε και τελείωσε ειρηνικά. Αυτό είναι μια σημαντική κατάκτηση. Συμμετείχε σε αυτή το 85% των κρατούμενων. Δε θα θέλαμε να περάσει αναξιοποίητη η διαπίστωση, ότι ξέρουμε καλά πως να αρχίζουμε και να τελειώνουμε μια μορφή διεκδίκησης, όπως είναι η αποχή συσσιτίου, που σκοπό έχει, να κοινοποιηθεί η ανησυχία που ξενυχτάει μέσα μας, μαθαίνοντας και εμείς πως όταν θα έρθει η ώρα να διεκδικήσουμε μια καλύτερη αντιμετώπιση, θα είναι πολύ αργά να προετοιμαστούμε για αυτό.

Σε κάθε ελληνική οικογένεια αντιστοιχεί ένας φυλακισμένος. Μπορούμε να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί όταν καταλάβουν όλοι τι θα μπορούσε να σημαίνει αυτό. Ευχόμαστε στους κρατούμενους όλης της χώρας και στις οικογένειες τους, να είναι ευτυχισμένοι και ειρηνικό το 1993, θέλοντας παράλληλα να επισημάνουμε ότι η ελευθερία και η ανθρωπιά δεν πρόκειται να πέσουν από τους ουρανούς. Θα χρειαστούν συντονισμένες ενέργειες και σκληρή προσπάθεια.

Θέλουμε τέλος να ευχαριστήσουμε τους ανθρώπους των μέσων μαζικής ενημέρωσης που μίλησαν πρώτοι για τη δική μας πρωτοχρονιά σπάζοντας την αμίχλη της σιωπής που έσκυβε πάνω από την κοινή γνώμη της κινητοποίησης μας.

Είμαστε τώρα, δέκα μερες μετά, λίγο ταλαιπωρημένοι αλλά γεμάτοι από μια όμορφη αισιοδοξία, ότι δεν αργεί η μέρα που η ανθρωπότητα θα ξεχωρίσει κοινωνικά από το βασίλειο των υπόλοιπων ζώων, γιατί είναι ο άνθρωπος το κατεξοχήν πολιτικό ζώο...

Μάλιστα Κυρία
 Πάει κι έρχεται, πάει κι έρχεται
 με χίλια βήματα
 που δεν τον οδηγούνε πουθενά
 Σε κάποιο τσιμεντένιο κόσμο,
 και στο παράθυρο τα κάγκελα
 ν' ανθίζουν από απελπισία.
 Απάνθρωπο... στενό...,
 χωρίς κανένα αύριο.
 Μία χαραμάδα κάτω απ' την
 πόρτα και του περνάνε
 το συσσίτιο
 και σε μια κούπα το νερό
 να ξεδιψάει.
 Μόνος του... δίχως ήλιο.
 Για να του κλέβουνε ακόμα και
 τη σκιά του.
 Η άπιστη πάει έφυγε.
 Μη μείνει σκλάβα αυτού
 του νεκροζώντανου.
 Πάει κι έρχεται.,
 και θα πηγαινοέρχεται.
 Μέχρι τη μέρα, που νικημένος,
 λαβωμένο αγρίμι,
 αφού αναστενάξει το στερνό
 παράπονό του,
 θα πέσει καταγής
 και θα ψοφήσει
 στο θάνατό του βρίσκοντας τη
 μόνη ελευθερία.
 Σας βλέπω να δακρύζετε...!
 Γιατί στενοχωριέστε;
 Λέτε, "φτωχέ μου σκύλε"!
 Και να το λάθος...
 Είναι ένας άνθρωπος, Κυρία,
 φυλακισμένος.
 Είναι αυτός που οι όμοιοι σας
 καταδίκασαν
 στ' όνομα της ελευθερίας
 απονέμοντας δικαιοσύνη.

Ζακ Μερσίν

πρωτοβουλία από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι περιστερίου